

31 Οκτωβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΑΝΗΣ Π. ΒΑΡΕΛΛΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 825/94)

5 *Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Επιβολή — Απαλλαγές — Τήρηση ελλειπών και εσφαλμένων στοιχείων από το φορολογούμενο — Συνέπειες — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση όπου παραβιάστηκε και η Γνωστοποίηση του Εφόρου (Κ.Δ.Π. 115/92) — Η επιβολή του φόρου καθ' όλα νόμιμη.*

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της σε βάρος του επιβολής Φ.Π.Α. ύψους Λ.Κ.135.836,95.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 *Επισημαίνονται σε κάποια έκταση οι θέσεις των δύο πλευρών τόσο πάνω σε γενικές γραμμές όσο και με κάποια λεπτομέρεια για το κάθε εγειρόμενο πρόβλημα. Οι παραλείψεις όπως είχαν διαπιστωθεί από τον Έφορο δικαιολογούσαν να πάρει την απόφαση που πήρε και να μην επιτρέψει οποιαδήποτε απαλλαγή του αιτητή. Αναμφίβολα, τα συμπληρωματικά στοιχεία που εδόθησαν σε αργότερο στάδιο δεν έχουν καμιά αξία. Πρέπει να τονισθεί η αναγκαιότητα της πλήρους συμμόρφωσης με τη Γνωστοποίηση του Εφόρου (Κ.Δ.Π. 115/92), γιατί διαφορετικά θα μπορούσε να γίνει καταστρατήγησή της.*

20 Το Δικαστήριο εξέτασε με πολλή λεπτομέρεια τους ισχυρισμούς του αιτητή, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι καθ' ων η
25 αίτηση. Δεν διαπιστώθηκε σε καμιά περίπτωση ούτε στο σύνολό της, ούτε κεχωρισμένως, για τον κάθε επί μέρους ισχυρισμό του αιτητή ότι

υπήρξε οποιαδήποτε παρανομία ή παράλειψη ή πως ο Έφορος ενήργησε αυθαίρετα ή αδικαιολόγητα ή χωρίς έρευνα ή με οποιοδήποτε τρόπο ο Έφορος είχε παραβιάσει τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης. Όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, δικαιολογούσαν απόλυτα την απόφαση που έλαβε.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. με την οποία επέβαλε στον Αιτητή φορολογία ύψους Λ.Κ.135.836,95 πλέον τόκους.

10

Γιαπανάς, για τον Αιτητή.

15

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 20

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την ακόλουθη θεραπεία:

“Δήλωσιν και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των Καθ'ων η Αίτησις και/ή της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ημερ. 19/7/1994, να επιβάλη εις τον αιτητή φορολογίαν ύψους εκ Λ.Κ. 135.836,95 πλέον τόκους, επιβαρύνσεις και άλλα έξοδα είναι άκυρη και/ή παράνομη και εστερημένη νομικής ισχύος και/ή αποτελέσματος.”

30

Η αίτησή του βασίζεται στα πιο κάτω νομικά σημεία:

- (α) Η απόφαση των καθ'ων η αίτηση ελήφθη καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας. 35
- (β) Οι καθ'ων η αίτηση ενήργησαν τελούντες εις πλάνη περί τα πράγματα και εβάσισαν την απόφασιν των εις πεπλανημένην βάσιν και κριτήρια.
- (γ) Οι καθ'ων η αίτηση παραβίασαν τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως. 40
- (δ) Η απόφαση των καθ'ων η αίτηση στερείται επαρκούς ερεύνης και/ή καθόλου ερεύνης.
- (ε) Οι καθ'ων η αίτηση ερμήνευσαν εσφαλμένα το Νόμο και τους Κανονισμούς.

(στ) Η απόφαση των καθ'ων η αίτηση είναι αυθαίρετη και/ή άνευ επαρκούς αιτιολογίας.

- 5 (η) Οι καθ'ων η αίτηση δεν έλαβαν υπόψη όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και η απόφαση των είναι εσφαλμένη και/ή προϊόν ανεπαρκούς και εσφαλμένης ερεύνης.

Τα γεγονότα της υπόθεσης εκτίθενται με σαφήνεια στην ένσταση των καθ'ων η αίτηση και είναι τα πιο κάτω:

- 10 “1. Ο Αιτητής είναι εγγεγραμμένο πρόσωπο στο Μητρώο Φ.Π.Α. με αριθμό εγγραφής 00099703R και έχει ως εμπορική δραστηριότητα τη λιανική πώληση αυτοκινήτων.

- 15 2.(α) Το Επαρχιακό Γραφείο Φ.Π.Α. Λευκωσίας διενήργησε επισκέψεις ελέγχου στα υποστατικά του Αιτητή οι οποίες άρχισαν στις 31.8.1993. Με βάση τα στοιχεία που προέκυψαν κατά τον έλεγχο ο Εφορος Φ.Π.Α. έκρινε ότι οι φορολογικές δηλώσεις οι οποίες είχαν υποβληθεί περιείχαν σφάλματα με αποτέλεσμα να γίνει
20 βεβαίωση φόρου στις 19.7.1994 για τις φορολογικές περιόδους από 1.7.1992 μέχρι 31.12.1993. Σύμφωνα με την βεβαίωση φόρου ο οφειλόμενος φόρος ανέρχεται στο ποσό των £135.836,19.

- 25 (β) Οι λόγοι και τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η βεβαίωση φόρου είναι αναλυτικά τα ακόλουθα:

- 30 ι. Δεν είχε αποδοθεί ο συνολικός οφειλόμενος φόρος ο οποίος αναλογούσε στις φορολογητέες παραδόσεις που πραγματοποιούσε ο Αιτητής. Συγκεκριμένα:

- 35 - Εφαρμόστηκε το σχέδιο μεταχειρισμένων αυτοκινήτων σε 23 αυτοκίνητα τα οποία δεν θεωρούνται επιβατηγά σύμφωνα με τον κανονισμό 2 των περί Φ.Π.Α. (Μεταχειρισμένα Αγαθά) Κανονισμών του 1991 με αποτέλεσμα να μην αποδοθεί το συνολικό ποσό του οφειλομένου φόρου.

- 40 - Δεν είχαν καταχωρηθεί στα βιβλία του Αιτητή οι πωλήσεις 60 αυτοκινήτων και δεν αποδόθηκε ο οφειλόμενος φόρος γι' αυτές τις πωλήσεις.

- Είχε αποδοθεί φόρος επί αξίας μικρότερης από

- εκείνη που είχε συμφωνηθεί σε ενοικιαγορές 17 αυτοκινήτων. Οι πιστωτικές σημειώσεις που είχε εκδώσει ο αιτητής δεν ήταν αποδεκτές για σκοπούς Φ.Π.Α. διότι δεν μείωναν τη συμβατική τιμή η οποία είναι η βάση καθορισμού φορολογητέας αξίας. 5
- Είχε αποδοθεί φόρος επί πωλήσεων 8 αυτοκινήτων με συντελεστή 5% αντί 8%. 10
- ιι. Η απαλλαγή του κανονισμού 3 των περί Φ.Π.Α. (Μεταχειρισμένα Αγαθά) Κανονισμών του 1991 δεν εφαρμόζεται και ο υπολογισμός του Φόρου Εκροών υπολογίζεται σε ολόκληρη την αξία της πώλησης διότι: 15
- Δεν ετηρείτο βιβλίο καταχώρησης αποθεμάτων σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Γνωστοποίησης του Εφόρου Φ.Π.Α. αρ. 115/92. 20
- Δεν ετηρούντο τα στοιχεία για τους μεταπωλητές τα οποία καθορίζονται στη Γνωστοποίηση του Εφόρου Φ.Π.Α. αρ. 115/92 και τα οποία ήταν αναγκαία προϋπόθεση για την εφαρμογή του σχεδίου μεταχειρισμένων αυτοκινήτων. 25
- Δεν εκδίδοντο πάντοτε τιμολόγια αγοράς τα οποία να φέρουν την υπογραφή του πωλητή.
- Εκδίδοντο τιμολόγια πώλησης στα οποία υπήρχε συγκεκριμένο ποσό ως φόρος. 30
- ιιι. Είχε διεκδικηθεί για πίστωση ποσό φόρου για εισαγωγές 63 αυτοκινήτων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από άλλα πρόσωπα για τις οποίες δεν εκδικαιούτο πίστωση. Επίσης είχαν διεκδικηθεί ως φόρος εισροών ποσά που εμφανίζονται σε πιστωτικές σημειώσεις οι οποίες είχαν εκδοθεί σε σχέση με συμφωνίες ενοικιαγοράς 28 αυτοκινήτων και οι οποίες δεν ήταν αποδεκτές για σκοπούς Φ.Π.Α.” 40

Κατά τον ισχυρισμό του αιτητή το γεγονός ότι κατά τον έλεγχο διεπιστώθη ότι ο αιτητής διατηρούσε βιβλία στα οποία υπήρχαν λάθη και δεν ήταν ακριβώς όπως προνοούσαν οι σχετικοί Κανο-

5 νισμοί, δεν έπρεπε να απορριφθούν παντελώς εφόσον αυτά τα λάθη μπορούσαν να διορθωθούν ή να συμπληρωθούν σε αργότερο στάδιο και κατά συνέπεια δεν έπρεπε ο αιτητής να εξαιρεθεί των απαλλαγών, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό 3 της Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης 115/92.

10 Είναι η εισήγηση του ευπαιδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση παραβαίνει το πνεύμα του Νόμου και των Κανονισμών και η ερμηνεία που εδόθη από τους καθ'ων η αίτηση είναι τελείως εσφαλμένη, σε βαθμό που να μπορεί να θεωρηθεί και τιμωρητική. Αναφορικός προς τα 23 αυτοκίνητα δεν αποτελούν παράδοση ή/και φορολογητέα παράδοση με την έννοια του Νόμου, γιατί

15 επρόκειτο περί διευκολύνσεων που ο αιτητής, ως εγκεκριμένος μεταπωλητής, εδικαιούτο να πράξει. Η εισήγηση είναι ότι οι πράξεις αυτές ως διευκολύνσεις δεν αποτελούν φορολογητέα παράδοση.

20 Ως προς την αναφορά ότι ο αιτητής δεν καταχώρισε πωλήσεις 60 αυτοκινήτων, ο αιτητής ισχυρίζεται ότι οι πωλήσεις αυτές έγιναν πριν από την εφαρμογή του Φ.Π.Α. αλλά η μεταβίβαση έγινε μετά την εφαρμογή του.

25 Ως προς την ενοικιαγορά 17 μεταχειρισμένων αυτοκινήτων καθώς οι καθ'ων η αίτηση δεν εδέχθησαν την έκδοση πιστωτικών σημειώσεων, διότι οι πελάτες του δεν ήθελαν τα επιπρόσθετα "έξτρας" επί των αυτοκινήτων αυτών και οι αγοραστές δεν ήθελαν να συμπεριληφθεί η επισκευή του πωλούμενου αυτοκινήτου.

30 Σε σχέση με οχτώ πωλήσεις αυτοκινήτων με συντελεστή 5% και όχι 8%, το γεγονός τούτο οφείλετο στο ότι οι πωλήσεις έγιναν προ της 30 Σεπτεμβρίου 1993, ότε ο φόρος ήταν 5%.

35 Κακώς οι καθ'ων η αίτηση αρνήθηκαν να πιστώσουν τον αιτητή με την εισαγωγή 63 οχημάτων, με τη δικαιολογία ότι πραγματοποιήθηκαν από άλλα πρόσωπα και ότι τα πρόσωπα αυτά ήσαν τα παιδιά του αιτητή. Και στην πραγματικότητα το φόρο τον πλήρωνε ο ίδιος ο αιτητής. Τοσούτον μάλλον καθόσον τα παιδιά του αιτητή εργάζονται μαζί του.

40 Η γενική θέση των καθ'ων η αίτηση είναι πως οι καθ'ων η αίτηση ενήργησαν νόμιμα, με βάση τους Νόμους και τους Κανονισμούς που διέπουν το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας γενικά. Πιο συγκεκριμένα, η Βεβαίωση του Φόρου έγινε με βάση το εδάφιο 1 του άρθρου 34 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου 246/90, το οποίο αναφέρει τα εξής:

“34.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείπει να υποβάλει τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτούνται σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο ή δεν τηρεί τα αναγκαία έγγραφα ούτε παρέχει τις αναγκαίες διευκολύνσεις για επαλήθευση των φορολογικών δηλώσεων, ή όταν ο Έφορος κρίνει ότι οι φορολογικές δηλώσεις που υποβλήθηκαν είναι ελλιπείς ή ότι περιέχουν σφάλματα, τότε ο Έφορος μπορεί να βεβαιώσει το ποσό του οφειλόμενου φόρου χρησιμοποιώντας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την κρίση του και στη συνέχεια να ειδοποιήσει σχετικά το πρόσωπο αυτό.”

5

10

Εφόσον διεπιστώθη από τους καθ'ων η αίτηση κατά τις επισκέψεις τους στην επιχείρηση του αιτητή ότι οι φορολογικές δηλώσεις του περιείχαν σφάλματα, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, κατά την κρίση τους, ετοίμασαν την πιο πάνω βεβαίωση όπως προνοεί ο σχετικός Νόμος.

15

Ο πρώτος ισχυρισμός του αιτητή βασίζεται πάνω στην παράγραφο 1 του Κανονισμού 3 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Μεταχειρισμένα Αγαθά) Κανονισμών του 1991, Κ.Δ.Π. 211/91, σύμφωνα με τον οποίο σε μεταχειρισμένα φορητά αυτοκίνητα ο φόρος που καταβάλλεται υπολογίζεται επί του ποσού του κέρδους που πραγματοποιείται και όχι επί ολοκλήρου του ποσού της αντιπαροχής. Σύμφωνα όμως με τον Κανονισμό αυτό, για να υπάρχει ο απαιτούμενος έλεγχος ο Έφορος Φόρου Προστιθέμενης Αξίας με Γνωστοποίησή του, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, απαιτεί όπως ο πωλητής πρέπει να διατηρεί κάποια στοιχεία και λογαριασμούς. Ο Κανονισμός αναφέρει:

20

25

“(2) Ο παρών Κανονισμός δεν εφαρμόζεται: 30

(α).....

(β).....

(γ).....

(δ) σε περίπτωση παράδοσης από πωλητή αυτοκινήτων, εκτός εάν αυτός διατηρεί τέτοια στοιχεία και λογαριασμούς όπως ήθελε ο Έφορος καθορίζει σε γνωστοποίηση που εκδίδεται για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών ή τα οποία αναγνωρίζει ως ικανοποιητικά για τους εν λόγω σκοπούς.”

35

40

Η Γνωστοποίηση δημοσιεύτηκε ως Κανονιστική Διοικητική Πράξη 115/92 και αναφέρει:

“Για να μπορεί οποιοσδήποτε πωλητής αυτοκινήτων να παρα-

5 δίδει μεταχειρισμένο επιβατηγό αυτοκίνητο σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 3 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Μεταχειρισμένα Αγαθά) Κανονισμών του 1991 οφείλει να τηρεί τα τιμολόγια αγοράς και πώλησης που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5 πιο κάτω και βιβλίο καταχώρησης αποθεμάτων που δύνανται να τηρούνται σε οποιαδήποτε μορφή και που περιέχουν τις ακόλουθες λεπτομέρειες για οποιοδήποτε αυτοκίνητο που αγοράζεται ή πωλείται:

10 (α) Αγορές:

- (ι) Αύξοντα αριθμό αποθέματος,
- (ιι) ημερομηνία αγοράς,
- (ιιι) αριθμό τιμολογίου αγοράς,
- (ιiv) όνομα πωλητή,
- 15 (v) αριθμό εγγραφής του αυτοκινήτου,
- (vi) κατασκευή και τύπο αυτοκινήτου.

(β) Πωλήσεις:

- 20 (ι) Ημερομηνία πώλησης,
- (ιι) αριθμό τιμολογίου πώλησης,
- (ιιι) όνομα αγοραστή,
- (ιiv) αριθμό εγγραφής αυτοκινήτου,
- (v) κατασκευή και τύπο αυτοκινήτου.

25 (γ) Λογιστικές λεπτομέρειες:

- (ι) Αξία αγοράς,
- (ιι) αξία πώλησης (ή άλλο τρόπο διάθεσης εάν δεν είναι πώληση),
- 30 (ιιι) περιθώριο κέρδους (διαφορά των ποσών που αναφέρονται στις παραγράφους (ι) και (ιι) πιο πάνω),
- (ιiv) συντελεστή φόρου που ισχύει κατά την ημερομηνία πώλησης,
- 35 (v) φόρο που αναλογεί.”

Κατά την εισήγηση των καθ'ων η αίτηση εφόσον ο αιτητής δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που επεβάλλοντο διά των Νόμων και Κανονισμών, δεν εδικαιούτο στις απαλλαγές. Το γεγονός ότι παρ-
 40 ουσίασε συμπληρωμένα τεκμήρια στις 27 Οκτωβρίου 1994, δηλαδή ένα σχεδόν μήνα μετά την καταχώριση της προσφυγής, δεν μπορεί να έχει οποιαδήποτε βαρύτητα. Συνεπώς οι καθ'ων η αίτηση ενήργησαν νόμιμα, χωρίς η θέση των να συνιστά κατάχρηση εξουσίας ή δυσμενή διάκριση. Δεν υπάρχει οποιαδήποτε παρερμηνεία του Νόμου και των Κανονισμών ή ως προς το πνεύμα ή το γράμμα.

Αναφορικά προς τα 23 αυτοκίνητα για τα οποία πώλησε ο πωλητής, ο φόρος που καταβλήθηκε ήταν επί του ποσού του κέρδους και όχι επί ολόκληρου του ποσού. Διαπιστώθηκε όμως πως τα αυτοκίνητα αυτά ήταν εμπορικά και όχι επιβατικά. Και κατ' ακολουθία ο οφειλόμενος φόρος ήταν πάνω σε ολόκληρο το ποσό της πώλησης και όχι στο ποσό του κέρδους, σύμφωνα με το Νόμο. Δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός ότι επρόκειτο περί διευκολύνσεων, γιατί από τον έλεγχο που έγινε διαπιστώθηκε ότι τα αυτοκίνητα αυτά είχαν πωληθεί.

5

10

Ως προς τις πωλήσεις των 60 αυτοκινήτων που κατά τον ισχυρισμό του αιτητή αυτές έγιναν πριν από την 1η Ιουλίου 1992, είναι ο ισχυρισμός των καθ'ων η αίτηση πως η εισήγηση αυτή είναι ατεκμηρίωτη και αόριστη, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και εφόσον τα αυτοκίνητα μεταβιβάστηκαν μετά την ημερομηνία αυτή το λογικό συμπέρασμα είναι πως πουλήθηκαν μετά την 1η Ιουλίου 1992.

15

Ως προς τους ισχυρισμούς ότι οι τιμές υπολογίστηκαν μεγαλύτερες από τις πραγματικές, οι καθ'ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι ζήτησαν και εξέτασαν τα συμβόλαια ενοικιαγοράς, με τα οποία είχαν πωληθεί τα αυτοκίνητα αυτά και διαπίστωσαν τις πραγματικές τιμές πάνω στις οποίες βασίστηκαν για σκοπούς της βεβαίωσης.

20

Ως προς τους ισχυρισμούς του αιτητή ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν εδέχθησαν τις πιστωτικές σημειώσεις που είχε εκδώσει ο αιτητής, το επιχείρημα των καθ'ων η αίτηση είναι πως τέτοιες σημειώσεις δεν αποδεικνύουν πως η αξία της παράδοσης είναι μικρότερη από αυτή που αναφέρεται στο έγγραφο ενοικιαγοράς. Διερωτώνται δε πώς αυτές οι σημειώσεις, οι οποίες κανονικά έπρεπε να κατείχοντο από τους αγοραστές, κατείχοντο από τους πωλητές.

25

30

Ως προς τον ισχυρισμό της πληρωμής φόρου 5% και όχι 8%, οι καθ'ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι ο Νόμος προσδιορίζει τη χρονική βάση επί της οποίας προσδιορίζεται ο Φ.Π.Α. (Βλέπε άρθρο 11 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου 246/90.)

35

Η μεταβίβαση των αυτοκινήτων αυτών έγινε την 1η Οκτωβρίου 1993 και τόσο από τα τιμολόγια, την ημερομηνία εγγραφής τους και γενικά τα στοιχεία που κατείχαν, συνάγεται με βεβαιότητα πως τα τιμολόγια εκδόθηκαν όταν ίσχυε ο φόρος του 8%.

40

Ως προς τον ισχυρισμό του αιτητή γιατί να μην πιστωθεί με τον Φ.Π.Α. που τα τέκνα του κατέβαλαν κατά την εισαγωγή 63 οχημά-

των, η θέση των καθ'ων η αίτηση είναι η εξής: Δεν υπήρχε απόδειξη ούτε ένδειξη ότι ο αιτητής κατέβαλε το Φ.Π.Α. κατά την εισαγωγή του. Αντίθετα, η εισαγωγή έγινε από άλλα πρόσωπα που κατέβαλαν και το φόρο. Κατά συνέπεια, ο Εφορος δεν είχε δικαίωμα να πιστώσει τον αιτητή με το ποσό που είχε καταβληθεί ως Φ.Π.Α. κατά την εισαγωγή. Τούτο θα ήταν αντίθετο προς τις πρόνοιες των εδαφίων 3 και 4 του άρθρου 25 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου.

10 Καταλήγοντας οι καθ'ων η αίτηση εισηγούνται πως το όλο θέμα είναι θέμα εκτίμησης γεγονότων και το Δικαστήριο δεν πρέπει να επέμβει στην απόφαση του διοικητικού οργάνου, έστω και αν έχει διαφορετική άποψη, εφόσον η εκτίμηση του διοικητικού οργάνου είναι εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

15 Έχω επισημάνει σε κάποια έκταση τις θέσεις των δύο πλευρών τόσο πάνω σε γενικές γραμμές όσο και με κάποια λεπτομέρεια για το κάθε εγειρόμενο πρόβλημα, το οποίο έχω μελετήσει με τη δέουσα προσοχή. Κατά τη γνώμη μου, οι παραλήψεις όπως είχαν διαπιστωθεί από τον Εφορο το δικαιολογούσαν να πάρει την απόφαση που πήρε και να μην επιτρέψει οποιαδήποτε απαλλαγή του αιτητή. Αναμφίβολα, τα συμπληρωματικά στοιχεία που εδόθησαν σε αργότερο στάδιο δεν έχουν καμιά αξία. Πρέπει να τονισθεί η αναγκαιότητα της πλήρους συμμόρφωσης με τη Γνωστοποίηση του Εφόρου, γιατί διαφορετικά θα μπορούσε να γίνει καταστρατήγησή της.

Έχω εξετάσει με πολλή λεπτομέρεια τους ισχυρισμούς του αιτητή, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι καθ'ων η αίτηση. Δεν μπόρεσα να διαπιστώσω σε καμιά περίπτωση ούτε στο σύνολό της, ούτε κεχωρισμένως, για τον κάθε επί μέρους ισχυρισμό του αιτητή ότι υπήρξε οποιαδήποτε παρανομία ή παράλειψη ή πως ο Έφορος ενήργησε αυθαίρετα ή αδικαιολόγητα ή χωρίς έρευνα ή με οποιοδήποτε τρόπο ο Εφορος είχε παραβιάσει τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης. Όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, κατά τη γνώμη μου, δικαιολογούσαν απόλυτα την απόφαση που έλαβε.

40 Βρίσκω ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται με έξοδα. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.